

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **G. s. r. o., O.**, IČO: X., právne zastúpeného: C. I., s. r. o., advokátska kancelária, M., IČO: X., **v konaní o návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručeným obmedzeným do obchodného registra, oddiel: Sro, vložka: X.**, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. novembra 2010 č. k. 14Cob/178/2010-169, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 29. 06. 2010 č. k. 5/Nsre/93/2010-157 námietky navrhovateľa, podané proti odmietnutiu vykonania zápisu, zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ návrhom zo dňa 09. 06. 2010 požadoval vykonanie zmeny zapísaných údajov. Vyšší súdny úradník dňa 10. 06. 2010 podľa ust. § 8 ods. 3 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o obchodnom registri“), odmietol vykonať zápis do obchodného registra. O odmietnutí vykonania zápisu bol navrhovateľ podľa ust. § 8 ods. 4 zákona o obchodnom registri upovedomený oznámením o odmietnutí vykonania zápisu zo dňa 10. 06. 2010. Navrhovateľ dňa 25. 06. 2010 podal proti odmietnutiu vykonania zápisu námietky. Po preskúmaní námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu podľa ust. § 200b ods. 2 O. s. p. v rozsahu danom ust. § 6 a § 7 zákona o obchodnom registri, registrový súd podľa ust. § 200b ods. 6 O. s. p. námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol. Uviedol, že podľa ust. § 6 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 6 ods. 2 písm. d/ zákona o obchodnom registri, registrový súd pred zápisom údajov do obchodného registra, zápisom zmeny zapísaných údajov a výmazom zapísaných údajov (ďalej len „zápis“) z predložených listín preverí, či je

návrh na zápis úplný, pričom za neúplný sa považuje návrh, ktorý je nezrozumiteľný. Vo vzťahu k navrhovanej zmene poukázal na ust. § 109 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „ObZ“). Ďalej uviedol, že navrhovateľ sa domáha zápisu nového spoločníka spoločnosti v dôsledku rozdelenia a prevodu časti obchodného podielu doterajšieho jediného spoločníka, pričom výsledkom takéhoto postupu má byť vznik dvoch obchodných podielov, resp. vkladov spoločníkov vyjadrených nie celým číslom. Takýto postup registrový súd považoval za odporujúci kogentnému ust. § 109 ods. 2 ObZ. Prisvedčil navrhovateľovi, že vklad spoločníka môže byť vyjadrený desatinným číslom, čo umožňuje zákon č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 659/2007 Z. z.“). Avšak vznik vkladu a obchodného podielu, ktorého hodnota je vyjadrená nie celým číslom, môže byť výlučne výsledkom postupu podľa zákona č. 659/2007 Z. z., t. j. výsledkom premeny menovitej hodnoty vkladov do základného imania a hodnoty základného imania zo slovenskej meny na euro. Iný osobitný predpis, ako to predvída ust. § 109 ods. 2 ObZ, ako je zákon č. 659/2007 Z. z., v slovenskom právnom poriadku neexistuje. Súd ďalej uviedol, že rozdelenie obchodného podielu jediného spoločníka navrhovateľa a dispozícia jeho časťou nie je postupom podľa zákona č. 659/2007 Z. z., ale už následným štandardným postupom podľa Obchodného zákonníka, pri ktorom je potrebné rešpektovať aj pravidlo ustanovené § 109 ods. 2 ObZ.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnutým uznesením rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a proti svojmu rozhodnutiu dovolanie pripustil. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ bol poučený, akým spôsobom a ktoré nedostatky návrhu na zápis je nevyhnutné odstrániť k tomu, aby mohlo byť návrhu na zápis zmeny údajov o obchodnej spoločnosti do obchodného registra vyhovené. Podľa odvolacieho súdu relevantné bolo, že navrhovateľ bol podľa ust. § 200b ods. 1 O. s. p. povinný podať námietky proti oznámeniu o odmietnutí vykonania zápisu v 15-dňovej lehote odo dňa doručenia tohto oznámenia a súčasne v tejto lehote a v podaných námietkach opraviť nesprávne údaje a odstrániť vytýkané nedostatky, pre ktoré bolo vykonanie zápisu odmietnuté. Navrhovateľ v zákonnej lehote podal námietky Okresnému súdu Žilina. Odvolací súd zistil, že registrový súd postupom podľa ust. § 200b ods. 2 O. s. p. preskúmal námietky, ako to vyplýva z úradného záznamu zo dňa 28. 06. 2010 (č. l. 156 spisu). Registrovým súdom bolo zistené, že pri podaní námietok navrhovateľ vytknuté nedostatky neodstránil, naďalej trval na zápise tak, ako to

navrhoval v prvotnom návrhu. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na poučenie, ktoré bolo dané navrhovateľovi spolu s oznámením o odmietnutí vykonania zmeny zápisov iných údajov na č. l. 68 rub spisu a na odôvodnenie uznesenia o zamietnutí námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu zo dňa 29. 06. 2010 (č. l. 157-159 spisu), v ktorom registrový súd dostatočne odôvodnil potrebu aplikácie kogentného ust. § 109 ods. 2 ObZ aj pri zápise navrhovateľom navrhovanej zmeny zapísaných údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a s konštatovaním vecnej správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia odkázal podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na odôvodnenie napadnutého uznesenia. Pre úplnosť a na zdôraznenie vecnej správnosti rozhodnutia registrového súdu odvolací súd uviedol, že v prípade, keď sa časť rozdeleného podielu prevádza na nového spoločníka, výška vkladu pripadajúca na prevádzaný obchodný podiel, musí v zmysle ust. § 109 ods. 1 ObZ dosiahnuť minimálne 750,-- Eur, ale zároveň musí byť podľa § 109 ods. 2 ObZ vyjadrená kladným celým číslom, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zdôraznil, že vychádzajúc zo znenia ust. § 109 ods. 2 ObZ, ktoré pre vyjadrenie výšky vkladu kladným celým číslom používa výraz musí, nemožno potom postupovať odchyľne od predmetného zákonného ustanovenia a v rozpore s týmto ustanovením vyjadriť výšku vkladu desatinným číslom, keď ako už bolo povedané vyššie, pri rozdelení obchodného podielu musí nevyhnutne dôjsť aj k rozdeleniu vkladu, ku ktorému sa obchodný podiel viaže, z čoho vyplýva, že obchodný podiel môže byť predmetom dispozície len za splnenia podmienok daných zákonom (alebo spoločenskou zmluvou).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie z toho dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľ uviedol, že súd prvého stupňa a aj odvolací súd, nesprávne aplikuje ust. § 109 ods. 2 ObZ, keď vo svojom rozhodnutí tvrdí, že rozdelenie obchodného podielu odporuje tomuto ustanoveniu. Súdny nerozlišujú medzi pojmami vklad a obchodný podiel spoločníka, pričom aj podľa teórie práva a tiež v zmysle zákona, sa podľa dovolateľa jedná o dva netotožné inštitúty. Dovolateľ zdôraznil, že rozdiel medzi vkladom spoločníka a obchodným podielom je vyjadrený aj v ust. § 114 ObZ, z ktorého ustanovenia je zrejmé, že vklad spoločníka nie je obchodným podielom. Vklad spoločníka sa transformuje po vzniku spoločnosti na obchodný podiel, s ktorým je spoločník následne oprávnený disponovať v zmysle Obchodného zákonníka. Podľa dovolateľa by s rozhodnutím súdu prvého stupňa

bolo možné súhlasiť, pokiaľ by sa jednalo o prístupenie nového spoločníka do spoločnosti s novým vkladom, ktorým by súčasne došlo k zvýšeniu základného imania. V takom prípade by išlo o vklad spoločníka a museli by byť dodržané všetky náležitosti tohto vkladu podľa ust. § 109 ObZ. V danom prípade však nejde o prístupenie nového spoločníka na základe nového vkladu do spoločnosti, ale prístupenie spoločníka na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorý bol rozdelený na základe rozhodnutia pôvodného jediného spoločníka. Dovolateľ má za to, že Obchodný zákonník a ani iný zákon, nezakazuje spoločníkovi spoločnosti rozdeliť jeho obchodný podiel na desatinné čísla. V rámci rozdelenia obchodného podielu ho obmedzuje len ust. § 117 ods. 3 ObZ. Toto ustanovenie preto obmedzuje pôvodného spoločníka, ktorý chce rozdeliť svoj obchodný podiel, len čo do jeho výšky, ale nezakazuje mu ho rozdeliť na desatinné miesta. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle obmedziť spoločníka spoločnosti pri prevode obchodného podielu, tak by podľa názoru dovolateľa spoločníkovi zakázal rozdeliť obchodný podiel na desatinné čísla a bolo by to uvedené aj v ust. § 117 ods. 3 a ust. § 109 ods. 2 ObZ. Z uvedeného preto vyplýva, že spoločník spoločnosti nie je pri rozdelení obchodného podielu obmedzený nijakým ustanovením zákona, okrem toho, že rozdelený obchodný podiel musí mať hodnotu aspoň 750,-- Eur, čo bolo v konkrétnom prípade splnené. Dovolateľ dodal, že pokiaľ by spoločník nemohol previesť svoj obchodný podiel, vyjadrený desatinným číslom na inú osobu, musel by ostať spoločníkom až do jej zrušenia, prípadne dovtedy, kým by spoločnosť nerozhodla o zvýšení, resp. znížení základného imania, čo by mohlo byť v prípade minoritných spoločníkov problematické. Takýmto postupom by potom bola spoločníkovi odňatá zákonná možnosť dispozície s obchodným podielom a tým aj vylúčený jeden zo spôsobov zániku účasti spoločníka v spoločnosti. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že každá spoločnosť v zmysle zákona č. 659/2007 Z. z. mala na výber niektorú z možností zaokrúhlenia základného imania a vkladov do imania a tým predísť problémom pri aplikácii ust. § 109 ods. 2 ObZ, podľa dovolateľa neobstojí, nakoľko premena smerom nahor na celé eurá, je z účtovného hľadiska možná len v tom prípade, ak má spoločnosť voľné vlastné zdroje financovania, tvoriace jej vlastné imanie, prípadne iné zdroje taxatívne určené v ust. § 11 ods. 2 zákona č. 659/2007 Z. z., ktorými doplní rozdiel vzniknutý zaokrúhľovaním. Dovolateľ je presvedčený, že cieľom premeny základného imania na eurá nebolo znevýhodniť spoločnosti a spoločníkov týchto spoločností, ktoré nemali možnosť, resp. sa nerozhodli pre premenu základného imania metódou nahor na celé eurá. Na základe uvedeného dovolateľ navrhuje, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Žiline na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok bol podaný proti rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote. Vychádzal pritom z ust. § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p., v zmysle ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni, a ďalej z ust. § 240 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež zreteľ na ust. § 57 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Súčasne lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu bolo navrhovateľovi doručené dňa 10. 12. 2010. Na odvolacom súde podal navrhovateľ dovolanie faxovou správou dňa 24. 02. 2011, ktoré dovolanie bolo doplnené originálom, podaným na pošte dňa 26. 02. 2011. Odvolací súd následne túto faxovú správu a jej doplnenie originálom podania zaslal súdu prvého stupňa, ktorému súdu boli tieto listiny doručené dňa 04. 03. 2011.

Jednomesačná lehota na podanie dovolania bola vymedzená zákonom v § 240 ods. 1 O. s. p. V danom prípade začala lehota na podanie dovolania plynúť dňa 10. 12. 2010, kedy nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť a uplynula s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O. s. p. dňa 10. 01. 2011. Keď teda navrhovateľ podal dovolanie formou faxu dňa 24. 02. 2011, ktoré dovolanie bolo v lehote 3 dní od jeho odoslania faxom podané na pošte (ako to dokladá údaj v odtlačku pečiatky pošty, ktorou je podanie opatrené dňa 26. 02. 2011), urobil tak oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa ako oneskorene podané odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: hana Segečová